

Jung demiş ki *hayatınızın ilk safhası sağlıklı bir ego inşa etmek, ikinci safhası da onu bırakmak içindir.*

Kendime ne kadar sağlıklı bir ego inşa ettiğimi sordum bunu okuyunca. İnsanın sağlıklı bir ego inşa etmiş olduğunu nereden anlayacağını düşündüm. Schopenhauer'in de benzer bir sözü vardı, onu hatırlamaya çalıştım ama hatırlar gibi olunca pek alakasız geldi. Bıraktım.

Egomla ilgili en büyük sorunum onunla ne yapacağımı bilememek. Olmadığını iddia edemiyorum, etrafımdakiler heykel gibi bir egonun varlığına şahitlik edecektir. Olduğunu da iddia edemiyorum, çünkü hemen her şeyi *vazife icabı* yapar gibiyim.

Eski alışkanlıklarımı terk ediyorum. Okumak, oyun oynamak, İnternet keyif vermiyor; insanlardan uzaklaşıyorum ve bütün bunları *acaba tehlikeli olur mu?* diye değerlendiriyorum, *istiyor muyum?* diye değil. Bu bile müstakilen bir sorun.

Kendime sorduğum soru *ne istiyorsun?* Cevap *kimin için?* diye geliyor.